

MASZyny I URZĄDZENIA DO TRANSPORTU	NORMA BRANŻOWA	BN-73
	Górnicy zasobnik rewersyjny Łańcuch rolkowy	1727-15
		Grupa katalogowa IV 41 ¹⁾

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest łańcuch rolkowy stosowany w górniczych zasobnikach rewersyjnych.

Łańcuch ujęty jest w SWW symbolem 0721-99 jako maszyny i urządzenia oraz osprzęt dla robót górniczych pozostały.

1.2. Określenia

1.2.1. Długość nominalna łańcucha - długość odpowiadająca iloczynowi liczby ogniw i podziałkit.

1.2.2. Obciążenie rozrywające - obciążenie, przy którym następuje rozerwanie jednociegnowego odcinka łańcucha pobranego do badań.

1.3. Normy związane

PN-57/H-04355 Próba twardości metali sposobem Rockwella

PN-58/M-04251 Struktura geometryczna powierzchni. Klasyfikacja chropowatości i kierunkowości struktury

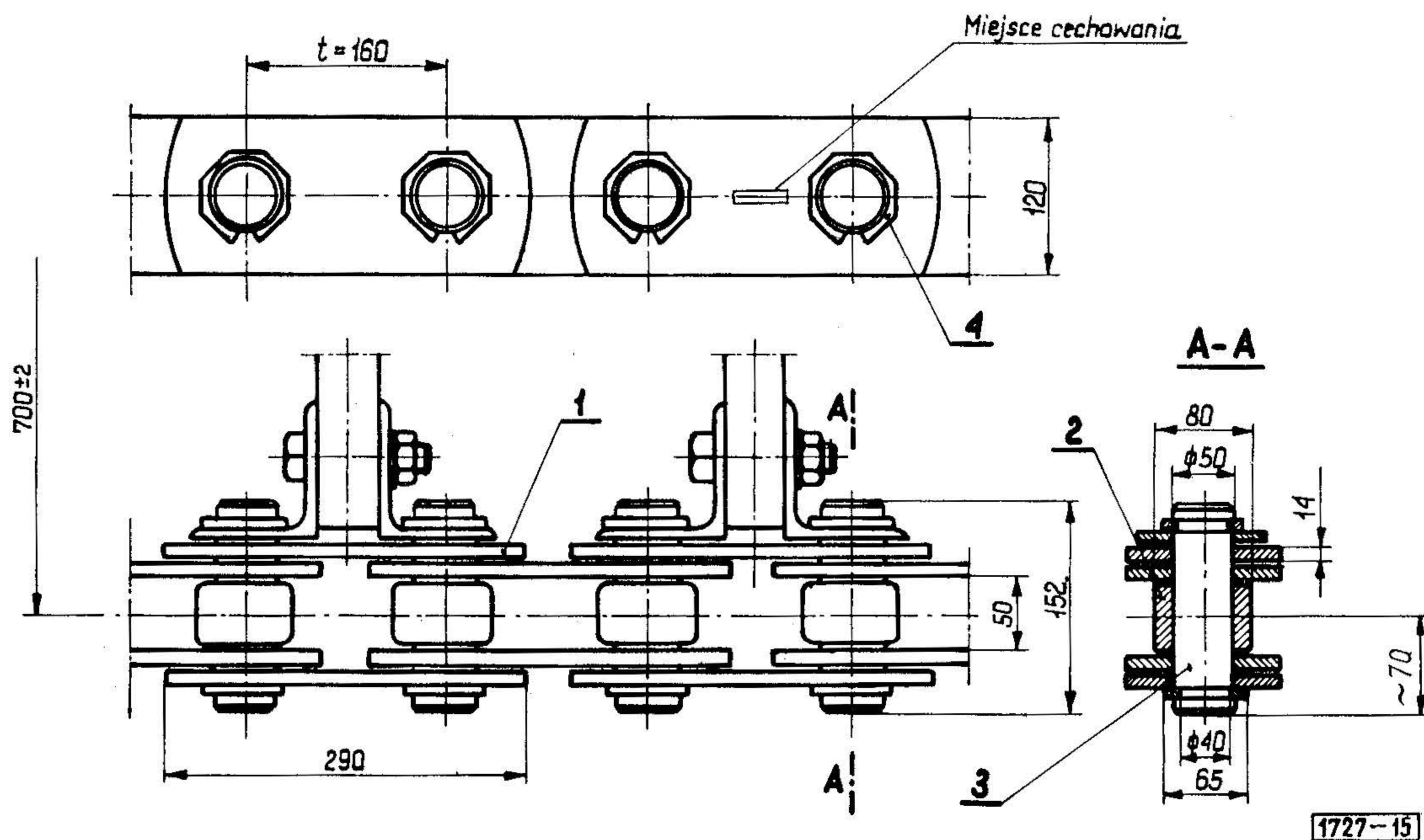
2. OZNACZENIE

Oznaczenie łańcucha rolkowego o dopuszczalnym obciążeniu rozrywającym 1800 kN, podziałke $t = 160$ mm składającego się z 24 ogniw:

ŁAŃCUCH ROLKOWY 1800-160X24 BN-73/1727-15

3. WYMAGANIA

3.1. Główne wymiary w mm - wg rysunku.

Uwidocznione na rysunku szczegóły konstrukcyjne podane są przykładowo

1) Symbol wg SWW: 0721-99.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego
Ustanowiona przez Ministra Górnictwa i Energetyki dnia 25 lipca 1973 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 kwietnia 1974 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 43/1973 poz. 125)

Długość łańcucha. Łańcuchy wykonuje się w odcinkach 24-ogniowych długości 3840 mm. Odchyłka długości odcinka nie powinna przekraczać +0,2% długości nominalnej.

3.2. Masa łańcucha. Masa jednego metra łańcucha wynosi 243 kg.

3.3. Własności mechaniczne

3.3.1. Obciążenie zrywające dla jednego cięgna (minimum) 1800 kN (około 180 000 kg).

3.3.2. Własności mechaniczne materiału

Nr części na rysunku	Nazwa części łańcucha	R_m	R_e	U
		N/mm ²	N/mm ²	N/cm ²
		min	min	min
1	Płytką	1000	800	60
2	Rolka	800	550	-
3	Sworzeń	1100	900	90
4	Zasułka osadcza	380	220	-

3.3.3. Obróbka cieplna. Części łańcucha powinny być ulepszone cieplnie do twardości: płytką - 32 ÷ 39 HRC, rolka - 38 ÷ 48 HRC i sworzeń - 55 ÷ 60 HRC.

3.4. Wykonanie. Płytki po wycięciu powinny być prostowane. Nierówności po prostowaniu nie powinny przekraczać 0,3 mm.

Powierzchnie walcowe w rolkach obrobione.

Sworznie całkowicie obrobione.

3.5. Chropowatość powierzchni. Chropowatość obrobionych powierzchni walcowych powinna być co najmniej klasy 6, a pozostałych obrobionych powierzchni co najmniej klasy 4 wg PN-58/M-04251.

3.6. Stan powierzchni. Części łańcucha powinny mieć powierzchnie bez wgłębień, pęknięć, rys, śladów uderzeń, wżerów, zgorzeliń, łusek, zadziórów i ostrych krawędzi.

3.7. Dobieranie cięgieł łańcucha. Odcinki poszczególnych cięgieł łańcucha przed zmontowaniem należy dobierać parami tak, aby różnica ich długości nie wynosiła więcej niż 3 mm. Dobrane pary powinny być złączone drutem.

3.8. Montaż. Części łańcucha przed montowaniem należy oczyścić z brudu, wiórów itp. Zmontowany łańcuch powinien poruszać się w połączeniach przegubowych lekko, bez zacięć i zakleszczeń. Sworznie powinny być należycie zabezpieczone. Rolki powinny się swobodnie obracać.

3.9. Cechowanie. Na płytce w miejscu oznaczonym na rysunku należy umieścić trwały i wyraźny znak wytwórni. Cechowane płytki należy umieścić po obu zewnętrznych stronach łańcucha w odstępach co osiem płytek.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Konserwacja. Gotowy łańcuch należy poddać kąpieli w płynie konserwacyjnym o temperaturze 150° ÷ 180°C na okres 1 ÷ 2 godz. Płyn konserwa-

cyjny powinien zawierać następujące składniki: mydło 12%, grafit płytkowy 10%, olej cylindrowy 78%.

4.2. Pakowanie. Jeżeli przy zamówieniu nie uzgodniono inaczej, łańcuchy należy dostarczać bez opakowania w odcinkach długości 3840 mm, zwinięte w zwoje związane miękkim drutem. Do każdego odcinka łańcucha należy przyczepić blaszaną przywieszkę zawierającą:

- nazwę lub znak wytwórni,
- oznaczenie wg 2.1,
- długość nominalną łańcucha i rzeczywistą odchyłkę,
- znak kontroli technicznej.

4.3. Przechowywanie. Łańcuchy zakonserwowane wg 4.1 należy przechowywać w pomieszczeniach suchych, z dala od materiałów działających korodująco.

4.4. Transport. Łańcuchy mogą być przewożone otwartymi środkami transportu.

5. BADANIA

5.1. Rodzaje badań. Łańcuchy należy poddać następującym badaniom przeprowadzonym przez kontrolę techniczną wytwórcy:

- ogłędziny zewnętrzne,
- sprawdzenie materiału,
- sprawdzenie twardości,
- sprawdzenie wymiarów,
- sprawdzenie montażu,
- sprawdzenie obciążenia zrywającego.

5.2. Partia. Każde 150 m łańcucha (39 łańcuchów 24-ogniowych) wykonanego z tej samej partii materiału i w tych samych warunkach produkcyjnych stanowi partię.

5.3. Pobieranie próbek. Do badań należy pobrać losowo następujące próbki:

- do badań wg 5.1 c) - 1% sworzni równocześnie obrobionych, 100% płytek po obróbce cieplnej,
- do badań wg 5.1 d) i e) - 15 m (4 łańcuchy),
- do badań wg 5.1 f) - 2 odcinki jednocięgnowe składające się z 3 ogniów.

5.4. Opis badań

5.4.1. Ogłędziny zewnętrzne polegają na sprawdzeniu zgodności badanych łańcuchów z wymaganiami 3.5, 3.6, 3.9. Ogłędziny przeprowadza się nieuzbrojonym okiem. Ogłędzinom zewnętrznym podlegają wszystkie łańcuchy w partii.

5.4.2. Sprawdzenie materiału polega na sprawdzeniu zgodności materiału użytego do produkcji płytek, sworzni i rolek z atestem hutniczym. W przypadkach wątpliwych należy przeprowadzić badania laboratoryjne, które są decydujące.

5.4.3. Sprawdzenie twardości. Twardość sprawdza się sposobem Rockwella wg PN-57/H-04355. Otrzymałe wyniki powinny być zgodne z wymaganiami 3.3.3.

5.4.4. Sprawdzenie wymiarów polega na sprawdzeniu zgodności badanych łańcuchów z wymaganiami 3.1. Odchyłkę długości łańcucha wg 3.1.1 sprawdza

się na łańcuchu leżącym całą długością na płaszczyźnie poziomej pod obciążeniem równym 1% obciążenia rozrywającego.

5.4.5. Sprawdzenie montażu polega na sprawdzeniu zgodności badanych łańcuchów z wymaganiami 3.8. Sprawdzenia montażu połączeń przegubowych należy dokonać przez ręczne obracanie sąsiadujących ogniw łańcucha o kąt 90° .

5.4.6. Sprawdzenie obciążenia rozrywającego przeprowadza się na maszynie do badań na rozrywanie, zaopatrzonej w uchwyty zapewniające równomierny rozkład sił na obie płytki ogniwa.

Próby przeprowadza się aż do rozerwania. Otrzymane wartości obciążenia rozrywającego nie powinny być mniejsze od podanego w 3.3.1.

5.5. Ocena wyników badań

5.5.1. Łańcuch dobry. Badany łańcuch należy uznać za dobry, jeżeli przejdzie przez wszystkie badania wymienione w 5.1 z wynikiem dodatnim.

5.5.2. Łańcuch niedobry. Badany łańcuch należy uznać za niedobry, jeżeli nie przejdzie chociażby przez jedno z badań wymienionych w 5.1 z wynikiem dodatnim.

Łańcuch, który nie spełnia wymagań 3.5 i 3.6 można po usunięciu stwierdzonych wad przedstawić do ponownego badania wg 5.4, które jest ostatecznym.

5.5.3. Ocena partii. Partię łańcuchów należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeżeli liczba łańcuchów niedobrych wynosi zero. W przeciwnym przypadku partię łańcuchów należy uznać za niezgodną z wymaganiami normy.

5.6. Postępowanie z partią uznaną za niezgodną z wymaganiami normy. Partię łańcuchów uznaną za niezgodną z wymaganiami normy można po odrzuceniu łańcuchów niedobrych przedstawić do powtórnego badania, które jest ostateczne.

5.7. Zaświadczenie wytwórcy o wynikach badań. Dla każdej partii łańcuchów uznanej za zgodną z wymaganiami normy wytwórca powinien wystawić zaświadczenie o wynikach badań, zawierające:

- a) datę wystawienia zaświadczenia,
- b) nazwę i adres wytwórni,
- c) oznaczenie wg 2.1,
- d) numer partii,
- e) łączną długość łańcucha,
- f) wyniki badań.

K O N I E C